

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η 16η Ιούνη έχει οριστεί ως «Διεθνής Ημέρα Προσφύγων».
Ελπίζουμε, τουλάχιστον εκείνη τη μέρα,
να μην σκοτώσουν οι μπάτσοι κάποιον «λαθρομετανάστη»...

ΑΘΗΝΑ, 31 ΜΑΗ 1996 - τεύχος 123

ΜΑΗΣ '96 MAYIS ISTANBUL ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΘΗΝΑ

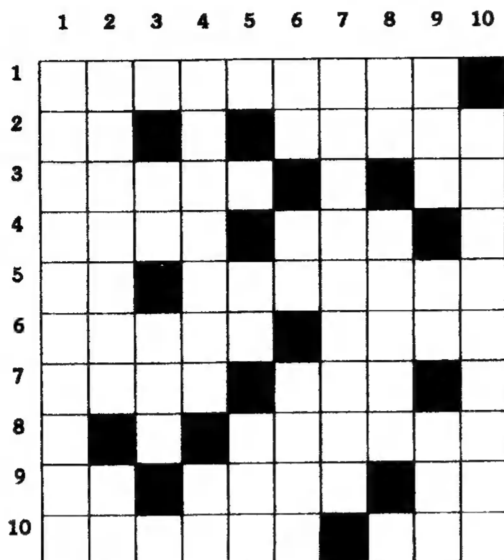
ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ

HİÇKİMSE İÇİN SAVAŞMIYORUZ

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ (ΑΘΗΝΑ)
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

σταυρόλεξο νο.44

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Αιτία όλων των σύγχρονων πολέμων. **2.** Άρθρο (ανάποδα, πληθ.) - Ανάποδο λατινικό φεγγάρι. **3.** Παράγει μπόλικο η Τζαμάϊκα - Το μικρό «ροκέ» των σκακιστών. **4.** Συνήθως δεν αρκεί - Φιλοξενεί πολλούς απρόσεκτους, κυρίως οδηγούς. **5.** Εκφράζει και δισταγμό (ανάποδα) - Εκτός από θεάτρου, κινηματογράφου και τηλεόρασης, υπάρχουν και τέτοιοι καλλιτέχνες (ανάποδα). **6.** Με ένα «ξε-» γίνεται ψωμοτύρι πολιτικάντηδων - Πολύχρωμο πουλί (αρχαία). **7.** Εύφλεκτη ύλη που μαζί με τσακμακόπετρα αποτελούσε τον προγονο των σημερινών αναπτήρων - Συχνά αναφέρονται οι παραβιάσεις του (αρχικά). **8.** Μέθοδος πλουτισμού (ανάποδα, γενική). **9.** Αρχικά που προηγούνται της 17Ν - Κλητική ανδρικού ονόματος - Συντομογραφία του «καρακολιού». **10.** Δεν τον γλυτώνουν δυστυχώς όλοι - Υπάρχει και οπτικά (ανάποδα).

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Λέγονται και «αερολογίες». **2.** Δύσκολα αιφνιδιάζεται - Ουδέτερο άρθρο (ανάποδα). **3,** Το 403 με γράμματα - «Τροφοδότης λογαριασμός» καλών φοιτητών (αρχικά, ανάποδα). **4.** Άλλη λέξη για την «λωβιτούρα» - Δείχνει. **5.** Διαφορετικά ομόηχα - Κάποιος... αρχαίος (ανάποδα). **6.** Μουσικός φθόγγος - Όλο και σπανιότερα αρχικά πολιτικών κομμάτων - Τον χρειαζόμαστε όταν κόβεται το ρεύμα (αιτιατική). **7.** Ενδημεί σε πολλές χώρες του «τρίτου» κόσμου. **8.** Ομόηχα - Καπελλώνει καθολικούς επισκόπους. **9.** Το μεγάλο «ροκέ» των σκακιστών - Έγραψε τον «Πυγμαλίωνα» και πολλά άλλα - Το πρώτο όνομα γνωστού μπατσόσκυλου. **10.** Ιταλός Αναρχικός που εκτελέστηκε επειδή αποπειράθηκε να εκτελέσει τον Μουσσολίνι· το όνομά του δόθηκε αργότερα σε «τάγμα» Αναρχικών αντιφασιστών ανταρτών.

...έτσι απλά...

Ποιός είπε πως οι Έλληνες είναι ρατσιστές;...
Κάθε άλλο!
Πρέπει. τουλάχιστον κάθε καλόπιστος παρατηρητής, να παραδεχτεί πως οι Έλληνες, τουλάχιστον οι αστυνομικοί και οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, δεν κάνουν καμμιά απολύτως διάκριση, τουλάχιστον όταν δέρνουν...
Εκτός, βέβαια, αν δεν είδαν εκείνους τους σακατεμένους από την περιποίηση των μπάτσων και δεσμοφυλάκων - στις αρχές του μήνα - κρατούμενους...
Οι «σωφρονισμένοι» δεν ήταν ούτε Αφρικανοί, ούτε Ασιάτες, ούτε καν Αλβανοί... Ήταν... Βορειοηπειρώτες !
Οι «κακές γλώσσες», βέβαια, θα έλεγαν : «Αν ήταν Αφρικανοί, Ασιάτες ή Αλβανοί, δεν θα τους έδειχνε η τηλεόραση...» κι ο καλόπιστος παρατηρητής θα μπορούσε να προσθέσει «...γιατί, κυριολεκτικά, δεν θα βλέπονταν!».
Θα το έλεγε, ο καλόπιστος παρατηρητής... **Δεν το λέει, όμως. Και, μεταξύ μας, πολύ καλά κάνει, γιατί - όσο Έλληνας κι αν αισθάνεται ή είναι - οι μπάτσοι κι οι δεσμοφύλακοι - το είπαμε - ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ...**

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (Νο.43, τεύχος 121)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Μ	Α	Χ	Η	■	Φ	Ι	Σ	Ε	Ρ
2	Ε	Ν	Ω	Τ	Ι	Α	■	Υ	Π	Ο
3	Τ	Ε	Ρ	Α	Σ	■	Α	Γ	Ι	Λ
4	Α	■	Ο	Ν	■	Α	Δ	■	Τ	Ο
5	Ν	Ο	Φ	■	Σ	Π	Ε	Ρ	Α	Σ
6	Α	■	Υ	Α	■	Ο	Τ	Ε	Π	■
7	Σ	Υ	Λ	Λ	Ο	Γ	Ο	■	Ρ	Μ
8	Τ	Ρ	Α	■	Υ	■	■	Β	Ο	Α
9	Ε	■	Κ	Α	Τ	Α	Β	Α	Σ	Η
10	Σ	Τ	Η	Ρ	Ι	Ζ	Ω	■	Ω	Σ

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος Θ'

Συνεχίζουμε και στο σημερινό τεύχος μας την παρουσίαση των ακροδεξιών οργανώσεων που ξεπήδησαν μετά την πτώση της χούντας, στις 24/7/1974, με τις εκδηλώσεις των φασιστοειδών επ'ευκαιρία της εκτέλεσης του αρχιβασανιστή Ευάγγελου Μάλλιου, το Δεκέμβρη του 1976. Τα «επεισόδια της κηδείας του Μάλλιου» αποτελούν την «κορυφαία» εκδήλωση των ακροδεξιών εκείνης της εποχής. Λίγο-πολύ είναι γνωστά. Σήμερα θ'ασχοληθούμε με τα όσα έγιναν στο 40θήμερο μνημόσυνο του Μάλλιου, περιοριζόμενοι στην αναδημοσίευση όσων είχε γράψει ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ στις 25/1/1977. Στο επόμενο τεύχος θα προσπαθήσουμε ν'αναλύσουμε τη σημασία εκείνων των επεισοδίων για τις μετέπειτα εξελίξεις στον χώρο της ελληνικής άκρας δεξιάς και της γενικότερης πολιτικής ζωής.

Εἰκόνα «ἀστυνομοκρατουμένης πόλεως» παρουσίαζε ἀπὸ τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ ἰδίως τῆς περιοχῆς τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ τῆς Μητροπόλεως, χάρις εἰς τὸ «σχέδιον ἐνεργείας» τοῦ ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως κ. Γ. Σταμάτη. Ἑκατοντάδες ἀστυνομικὰ ὄργανα εἶχαν ἀποκλείσει οὐσιαστικῶς τὴν περιοχήν, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε πολλοὺς ξένους νὰ διερωτῶνται τί συμβαίνει ἢ τί πρόκειται νὰ συμβῇ, καὶ ἀποροῦσαν ὅταν ἐπληροφοροῦντο ὅτι ἐπρόκειτο εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν νὰ τελεσθῇ τὸ μνημόσυνον «δολοφονηθέντος ἀστυνομικοῦ».

Ἡ προσέλευσις εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ Εὐαγγέλου Μάλλιου, ἤρχισεν ἀπὸ τὴν 9ην πρωινὴν καὶ συνεχίσθη μέχρι τῆς 10.30' ὁπότε ἀπηγορεύθη πᾶσα προσπέλασις πρὸς τὴν Μητρόπολιν. Ἑκατοντάδες ἄτομα, τὰ ὁποῖα κατηυθύνοντο πρὸς τὸν ναόν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς οἰκίας των, κατάπληκτα ἀπὸ τὰ αὐστηρὰ μέτρα ποὺ εἶχον ληφθῆ ἀπὸ τὸν κ. Σταμάτην.

Σύμφωνα μὲ πληροφορίες ποὺ διέρρευσαν, τόσον εἰς τὸν χῶρον τῆς Βουλῆς ὅσον καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, εὑρίσκοντο ἐν ἐπιφυλακῇ μονάδες τῆς Χωροφυλακῆς, μὲ ἐντολὴν νὰ ἐπέμβουν, ἐὰν ἐδημιουργοῦντο ἐπεισόδια.

Γενικῶς, ὅμως, ἐπεισόδια δὲν ἐδημιουργήθησαν καὶ μόνον μία ὁμὰς νεαρῶν, ἐπεχείρησε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μνημοσύνου νὰ μεταβῇ ἐν πορείᾳ πρὸς τὸ Σύνταγμα, κραυγάζουσα ἀντικομμουνιστικὰ καὶ ἀντικυβερνητικὰ συνθήματα, ἀλλὰ διελύθη συντόμως.

Ἕνα σοβαρὸν ἐπεισόδιον, ἠπειλήθη, εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως καὶ Φιλελλήνων, ἀπὸ ὁμάδα περίπου 20—30 νεαρῶν, οἱ ὁποῖοι συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὸν μουσικοσυνθέτην καὶ πολιτευτὴν τῆς «Ἑνωμένης Ἀριστερᾶς» κ. Μίκη Θεοδωράκη. Οἱ νεαροὶ αὐτοί, μὴ σεβασθέντες τοὺς ἀποχωροῦντας ἐκ τοῦ μνημοσύνου συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ δολοφονηθέντος ὑπὸ ἀναρχοκομμουνιστῶν τῆς ὀργανώσεως «17 Νοέμβρη» ἀστυνόμου Εὐαγγέλου Μάλλιου, προέβαινον εἰς διαφόρους ἀσχημίας καὶ τοὺς προεκάλουν μὲ διάφορα συνθήματα.

Κυρίως ἐκραύγαζον «Τώρα φᾶτε κόλλυβα» — «Τώρα φᾶτε κόλλυβα».

Ἀστυνομικὰ ὄργανα, παρεκάλεσαν τοὺς φωνασκοῦντας καὶ ἀσχημονοῦντας νεαροὺς νὰ διαλυθοῦν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἠρνήθησαν νὰ τὸ πράξουν.

Εἰς τὴν Μητρόπολιν

Ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις, ἐψάλη εἰς τὰς 11.30' ὅπως εἶχε προκαθορισθῆ. Προηγουμένως, εἶχεν ἐπικρατήσει σκέψις, λόγω τῶν μέτρων ποὺ εἶχον ληφθῆ καὶ τὰ ὁποῖα παρημπόδιζον τὴν προσέλευσιν συγγενῶν καὶ φίλων, νὰ ἀναβληθῇ τὸ μνημόσυνον εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας. Ἀλλὰ οὐδεμία ἀπόφασις ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῇ χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ἡ σύζυγος τοῦ δολοφονηθέντος.

Ὅταν ὅμως ἀφίχθη εἰς τὸν ναὸν ἡ κ. Ζωὴ Μάλλιου, ἤρχισεν ἀμέσως ἡ λειτουργία καὶ δὲν εὑρέθη χρόνος διὰ νὰ ἐρωτηθῇ διὰ τὴν ἀναβολὴν ἢ μὴ τοῦ μνημοσύνου.

Εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μνημοσύνου, παρέστησαν, πρώην ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπόστρατοι συνάδελφοι τοῦ δολοφονηθέντος, πρώην ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ καὶ περὶ τὰ 500 ἄτομα.

Ὁ ναός, δὲν εἶχε πληρωθῆ κόσμου, λόγω τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς προσελεύσεως καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὁδῶν ποὺ ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Μητρόπολιν ἀπὸ τῆς 10.30 πρωινῆς, δηλαδὴ μία ὥρα πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Καραχάλιου

Εἰς τὸν ναὸν μετὰ τὸ μνημόσυνον ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἰωάννης Καραχάλιος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἀείμνηστε Βαγγέλη,

Νωπαὶ εἰσὶν αἱ δάφναι αἵτινες καλύπτουν τὸ ἅγιον χῶμα ποὺ σκεπάζει τὴν σορόν σου. Χεῖραι δολοφόνου, προώρως, ἔκοψαν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σου. Κλαίομεν καὶ θρηνοῦμεν, ἀλλὰ δὲν θρηνολογοῦμεν. Θεῖον εἶναι νὰ ἀποθνήσκῃ κανεὶς διὰ τὴν πατρίδα.

Ἔδωσες θαρραλέα τὴν μάχην κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος.

Τὸ ἁγνὸ αἷμα σου, ἔγραψε τὴν ἱστορίαν ἑνὸς ἐθνικοῦ ἥρωος καὶ ἀνδρείας σου θὰ διδάσκῃ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, τὸ ζεῖν καὶ θνήσκειν διὰ τὴν πατρίδα. Αἰωνία σου ἡ μνήμη γενναῖε ἥρωα.

Ἀκολούθως, ὁ κ. Ι. Καραχάλιος, στραφεὶς πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους εἶπε:

«Ἂν ἐδῶ συνήλθωμεν νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς, ἂς προεκτείνωμεν τὴν τιμὴν αὐτήν, διαλυόμενοι ἡσύχως καὶ εὐπρεπῶς.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ διαταράξουν τὴν τάξιν ἀνήκουν εἰς ἄλλον χῶρον καὶ σκοπός των θὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις εἰς βάρος τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θεωροῦμεν ὅτι ἀπεκολλήθημεν».

Τὰ μέτρα τοῦ κ. Γ. Σταμάτη

Περίπου 2.000 ἀστυνομικοὶ μὲ πλήρη ἐξάρτυσιν —ρόπαλα, κράνη καὶ ἀσπίδας— ὑπεχρεώθησαν νὰ διαλύσουν προχθὲς τὴν μεσημβρίαν διαδήλωσιν, 50 περίπου ἀτόμων, ἡ ὁποία συνεκροτήθη εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος μετὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀστυνόμου Εὐαγγ. Μάλλιου.

Ἐκ τῶν διαδηλωτῶν συνελήφθησαν 12 —οἱ περισσότεροι καθ' ὑπόδειξιν διαφόρων ἀτόμων, ἰσχυριζομένων ὅτι ἐξυβρίσθησαν— οἱ ὁποῖοι ὅμως τὴν ἑσπέραν ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, διότι δὲν ὑπεβλήθησαν μηνύσεις ἐναντίον των.

Οἱ συλληφθέντες ποὺ ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν ἦσαν οἱ Ι. Γ. Ἀποστολάτος, 26 ἐτῶν, λεβητοποιός, Μηνᾶς Χρ. Ἀρχοντάκης, 50 ἐτῶν, ἰδ. ὑπάλληλος, Νικ. Δ. Γκόλιας, 25 ἐτῶν, ἠλεκτρολόγος, Ἀνδ. Ζ. Ἰωαννίδης, 51 ἐτῶν, ἰδ. ὑπάλληλος, Σοφία σύζυγος Μ. Μάλα, 51 ἐτῶν, καθηγήτρια ξένων γλωσσῶν, Ἰω. Μ. Μιχαλολιάκος, 19 ἐτῶν, ἰδ. ὑπάλληλος, Γ. Α. Μακρυωνίτης, 44 ἐτῶν, βιοτέχνης, Παν. Χ. Καπισούλης, 20 ἐτῶν, σπουδαστής, Νικ. Κ. Κατσηδήμας, 36 ἐτῶν, ἰδ. ὑπάλληλος, Εὐστ. Σ. Κουτουλάκος, 20 ἐτῶν, σπουδαστής, Θεόδ. Μ. Ψαχνούδης, 49 ἐτῶν, βιοτέχνης, Βασ. Ε. Κοκκινάκης, 34 ἐτῶν, ἰδ. ὑπάλληλος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς τὸ «γραφεῖον ἐπιχειρήσεων»

Τὴν δρᾶσιν τῶν ἀστυνομικῶν πρό, κατὰ καὶ μετὰ τὸ μνημόσυνον, κατηύθυνε προσωπικῶς ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Γ. Σταμάτης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο μέχρι τῆς 1.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν ἐπιχειρήσεων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ὅπου εὑρίσκοντο, ἐπίσης, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου κ. Μπάλκος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Τζήμας, ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Παπαγεωργίου, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Ἀγγελόπουλος, ὁ διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Καραθανάσης, εἰς

→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→

εισαγγελεὺς καὶ εἷς ἐκπρόσωπος τῆς Νομαρχίας. Ἄλλοι τρεῖς εἰσαγγελεῖς καὶ τρεῖς ἐκπρόσωποι τῆς Νομαρχίας εὑρίσκοντο μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν ἀπὸ τῆς πλατείας Συντάγματος μέχρι τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ.

Αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις εἶχαν ἀναπτυχθῆ εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε καὶ τὴν προσέγγισιν πρὸς τὸν ναὸν νὰ ἀπαγορεύουν ἀπὸ τῆς 10.30 π.μ., περίπου, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ὁ ναὸς εἶχε πληρωθῆ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμαδικὴν ἀποχώρησιν νὰ ἀποτρέψουν. Ἔτσι, μετὰ τὸ μνημόσυνον μόνον 50 ἄτομα περίπου ἐπέτυχαν νὰ φθάσουν καθ' ὁμάδας μέχρι τῆς πλατείας Συντάγματος, κραυγάζοντα ἀντικομμουνιστικὰ καὶ ἀντικυβερνητικὰ συνθήματα, μέχρις ὅτου οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς διέλυσαν καὶ συνέλαβον τοὺς 12 προαναφερθέντας.

Ἡ παρεμπόδισις

Πολλὰ ἄτομα ποὺ κατηυθύνοντο εἰς τὴν Μητρόπολιν διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸ μνημόσυνον —ὅπως ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ν. Δασκαλόπουλος, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κυρία Λευκαδίτη καὶ ἄλλοι— ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν, παρ' ὅτι μετέβαινον μεμονωμένως καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀποχωρήσουν.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ὁμάδος τῶν διαδηλωτῶν, ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Σταματης ἔδωσε ἐντολὴν λύσεως τῆς ἐπιφυλακῆς καὶ συνεχάρη τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Ἀγγελόπουλον διὰ τὰ ληφθέντα μέτρα. Τὴν ἰδίαν ὥραν, ἐπετρέπετο καὶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ δὲν εἶχον ὑπηρεσίαν ἀλλ' ὑπεχρεοῦντο νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς μονάδας των, νὰ ἀποχωρήσουν. Ἐπίσης ἐπετράπη τὴν 1ην μ.μ. ἡ ἔξοδος σμηνιτῶν ἀπὸ τὰ ἀεροδρόμια Ἐλευσῖνος καὶ Τατοΐου καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰς μονάδας, ὅπου δὲν εἶχε «διαταχθῆ «επισήμως» ἐπιφυλακή, ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ μὴ ἐπιτρέψουν ἐνωρίτερον τὴν ἔξοδον.

Ἠμποδίσθησαν εἰς τὸν Ἰσθμόν

Δεκάδες πούλμαν μὲ ἐθνικόφρονας, οἱ ὁποῖοι, χθὲς τὸ πρωὶ ἤρχοντο, ἀπὸ διάφορα διαμερίσματα τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ δολοφονηθέντος ἀστυνόμου Ε. Μάλλιου, ἠμποδίσθησαν νὰ περάσουν τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς τόπους ἀφετηρίας των. Εἰς σχετικὰς καταγγελίας προέβησαν πολυάριθμοι ἐπιβάται, προερχόμενοι ἀπὸ τὸν Πύργον, τὴν Καλαμάταν, τὴν Πάτραν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξέφραζαν τὴν ἀγανάκτησίν των, ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως διότι ἠμποδίσθησαν παρανόμως νὰ μετάσχουν εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐκδήλωσιν.

Σήμερον συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν κηδείαν

Ἐν τῷ μεταξύ, σήμερον τὸ βράδυ, θὰ συζητηθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπερώτησις διὰ τὰ γεγονότα τῆς κηδείας τοῦ Ε. Μάλλιου ποὺ συνέβησαν πρὸ 40 ἡμερῶν περίπου.

Τὴν ἐπερώτησιν ἔχει καταθέσει ὁ βουλευτὴς τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἀπ. Κακλαμάνης, διατὶ δὲν κατετέθησαν εἰς τὴν Βουλὴν στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα ποὺ εἶχε ζητήσεις.

Πάντως ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Γ. Σταμάτης εἰς ἔγγραφον ἀπάντησίν του πρὸς τὸν κ. Κακλαμάνη, ἀνέφερεν ὅτι τὰ αἰτηθέντα στοιχεῖα (φωτογραφίες, μαγνητοταινίες, φίλμς) δὲν ὑπάρχουν, ὁ δὲ πίνακας τῶν ὀνομάτων τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ εἶχον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γεγονότων ἀποτελεῖ στοιχεῖον τῆς δικογραφίας καὶ συνεπῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐφ' ὅσον ἡ ἔρευνα συνεχίζεται.

Ὥρα 11.20 τῆς Κυριακῆς. Ἡ χήρα τοῦ δολοφονηθέντος ἀστυνόμου κυρία Ζωὴ Μάλλιου, φθάνει εἰς τὴν Μητρόπολιν, διὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ συζύγου της. Ἦτο ἐξ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐπετράπη ἡ διέλευσις

Προσωπικά, θέλω να πεθάνω με αξιοπρέπεια, ο θάνατός μου, όμως, να γιορταστεί με ευθυμία. Έχω πει στους εκτελεστές μου πως θέλω έναν κωμικό, όρθιο στον άμβωνα, να λέει αστεία ανέκδοτα και το φέρετρο να γλιστράει στον αποτεφρωτή υπό τους ήχους της Μάρλεν Ντήτριχ. Αν το μεθοκόπημα αρχίσει αμέσως, τόσο το καλύτερο. Και, με λίγη τύχη, το κρεματόριο δεν θα είναι ποτέ πια σκοτεινό. Όποιος θρηνήσει θα πρέπει να καταγγελθεί ως εκπρόσωπος εταιρίας πιστωτικών καρτών, να τον πιάσουν απ'τ'αυτί και να τον πετάξουν έξω. Αν είναι η κατάλληλη εποχή, χιονόμπαλλες (αλλοιώς, ντομάτες) μπορούν να πεταχτούν σ'όποιον εκστομίσει κάποιο έστω και αξιόλογο κλισέ του στυλ «ο αγώνας συνεχίζεται» κι αν, οποιοσδήποτε με θρησκευάμενα μυαλά, πετάξει λόγια αφηρημένης παρηγορίας, θα πρέπει να είναι έτοιμος να γλιτώσει από λόγια συγκεκριμένης αντιμετώπισης.
Αν τά'χω λογαριάσει λάθος - κι ένας φίλος μου, άξιος κληρικός, με διαβεβαιώνει πως έχω κάνει λάθος - και υπάρχει πράγματι Θεός, θα ήθελα να νοιώθω, αν έχει κάποια αίσθηση του χιούμορ και κάποια αγάπη για τον άνθρωπο, πως δεν θα καλούσε κοντά του γρηγορότερα άλλους, παρά ανθρώπους σαν κι εμένα. Αν δεν έχει, τότε ποιός θέλει να πάει κοντά του;

Albert Meltzer

(Από την αυτοβιογραφία του, που κυκλοφόρησε λίγες εβδομάδες πριν το θάνατό του, απ'τις εκδόσεις AK Press, με τίτλο *I Couldn't Paint Golden Angels -Δεν Μπορούσα να Ζωγραφίζω Χρυσαφένια Αγγελούδια).*

ατα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στί

Πέρασε κι η Πρωτομαγιά... Η αλήθεια είναι πως λίγοι την κατάλαβαν. Πώς να την καταλάβει κανείς, όταν το μόνο που σκέπτεται είναι το άδειο πορτοφόλι του; Και, φυσικά, το πώς θα το γεμίσει; Ό,τι κι αν συνεπάγεται αυτό το τελευταίο...

Μας συγκίνησαν τα όσα είπε ο Παναγιώτης Λιβιεράτος στο «Να περνάμε καλά» του 2ου προγράμματος της κρατικής ραδιοφωνίας, το πρωί της 1ης Μάη. Έστω κι αν για τον συμπαθέστατο παλαίμαχο τροτσκιστή, οι Αναρχικοί είναι ανύπαρκτοι στην ιστορία του εργατικού κινήματος της χώρας μας... (Αλήθεια, δεν βρήκε πουθενά καμμιά αναφορά για τον Δημήτρη Μάτσαλη, για τις απεργίες των σταφιδεργατών στα τέλη του περασμένου αιώνα, για τον Κώστα Σπέρα και την απεργία της Σερίφου; Χώρια που έφτασε να βαφτίσει «τεταρτοδιεθνιστές» τους Αναρχοσυνδικαλιστές εργάτες του Σικάγου του 1886 !!!). Μας συγκίνησαν, όχι για την ιστορική τους αλήθεια, αλλά επειδή, αντίθετα απ'το τί θεωρούν οι τροτσκιστές τους Αναρχικούς, οι Αναρχικοί - ίσως κάπως αφελώς - θεωρούν τους τροτσκιστές εργάτες, γνήσιους επαναστάτες. (Άλλωστε, πολλοί είναι οι τροτσκιστές που πέρασαν στο Αναρχικό στρατόπεδο, όταν είδαν κι απόειδαν απ'τα καμώματα του Λεβ Μπρονστάιν-Τρότσκι και των διαφόρων τεταρτοδιεθνιστών ηγετών). Ήταν, πράγματι, λοιπόν, ενδιαφέρον το άκουσμα κάποιων απόψεων πέρα απ'τις επίσημες της ΓΣΕΕ και της τεχνοκρατικής ηγεσίας της.

Πέρα, όμως, απ'τον Λιβιεράτο, μας συγκίνησε κι η νεολαία του ΠΑΣΟΚ... Ιδιαίτερα η νεολαία της Νέας Φιλαδέλφειας. Οι νεολαίοι έβγαλαν μιαν από τις ωραιότερες πρωτομαγιάτικες προκηρύξεις που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια. Αντιγράφουμε:

1η Μάη : Σήμερα γιορτάζουν αυτοί που μοχθούν. Αυτοί που για να ζήσουν αναγκάζονται να πωλούν το μυαλό, τη ζωντάνια και τη φαντασία τους. Το ίδιο τους το «είναι»...

«Ακόμη και τους συμπολίτες τους» θα προσθέταμε εμείς, έχοντας υπ'όψη μας τον Σημίτη, την Βάσω Παπανδρέου κλπ...

1η Μάη : Σήμερα τιμώνται οι εργαζόμενοι. Η τάξη που παράγει και δημιουργεί σ' αλλοτριωτικές συνθήκες, ολάκερο τον κοινωνικό πλούτο κι αμείβεται με ψίχουλα που της αφήνουν - ίσα για να συντηρείται - οι κεφαλαιούχοι εκμεταλλευτές της...

«και που οι λακέδες των κεφαλαιούχων πολιτικάντηδες θέλουν να τους τα πάρουν κι αυτά», θα συνέχιζε κανείς, έχοντας υπ' όψη του τον Γιάννο Παπαντωνίου και τον Αλέκο Παπαδόπουλο.

1η Μάη : Σήμερα τιμώνται οι ήρωές της. Αυτοί που θυσιάστηκαν στα οδοφράγματα όλης της γης λαχταρώντας τη λευτεριά της...

«σαν τον απεργό εργάτη της ΕΔΟΚ-ΕΤΕΡ Άγγελο Μαυροειδή, που τον δολοφόνησαν τα πράσινα ΜΑΤ...»

Ο κατάλογος με τα ονόματά τους μακρύς κι ακόμα ασφράγιστος...

Μην ανησυχείτε σύντροφοι. Ο κατάλογος δεν κάηκε στην υψικάμινο της ελέω αριστεράς δεξιάς κυβέρνησης... Η σοσιαλιστική κυβέρνηση τον διατήρησε και καθημερινά τον εμπλουτίζει, χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες συντρόφων σαν τον Παπαθεμελή, τον Βαλυράκη, τον Γείτονα...

1η Μάη : Σήμερα γιορτάζουν όσοι ποθούν αστήρευτα (sic) την εργατική χειραφέτηση σε μια διαφορετική, πιο δίκαιη κοινωνία. Όσοι στο καταστροφικό διάβα του καπιταλισμού συκοφαντήθηκαν και συνεχίζουν να συκοφαντούνται. «Φαντάσματα της αναρχίας», «μιάσματα», «απάτριδες», «κατάσκοποι», να μερικοί απ'τους χαρακτηρισμούς που τους απέδωσαν οι κάθε είδους υπηρέτες των αφεντικών...

«Πράκτορες της ασφάλειας, κρυπτοφασίστες, χούλιγκανς, τραμπούκοι, γνωστοί - άγνωστοι, προβοκάτορες, να μερικοί απ' τους χαρακτηρισμούς που τους απέδωσαν οι κάθε είδους καθοδηγητές της σοσιαλιστικής πράσινης νεολαίας», θα πρόσθετε κάποιος που θα διέθετε μνήμη και κρίση...

...Τώρα τους ταυτίζουν με τις τερατόμορφες Σταλινικές παραδόσεις, παραμορφώνουν σκόπιμα τις ιδέες τους ή στην καλύτερη περίπτωση, τους αποκαλούν «αιθεροβάμονες».

ΣΩΠΑ !!!, ΣΟΒΑΡΑ ;

1η Μάη : Σήμερα γιορτάζουν οι σοσιαλιστές...

Ποιοί;

...Κείνοι που σε πείσμα των συμβιβασμένων ηγεσιών, μάχονται με τους εργαζόμενους,...

και τους ανοίγουν τα κεφάλια έτσι και κοτσουν να πλησιάσουν στο υπουργείο εργασίας, εμπορικής ναυτιλίας, γεωργίας, στου Μαξίμου ή στο Πολυτεχνείο...

...για να'ναι οι ίδιοι κύριοι των κομμάτων τους και η υπεράσπιση των συμφερόντων τους πρόγραμμα αδιαπραγμάτευτο...

Εδώ, δεν σηκώνει πλάκα. Εδώ βρωμάει... συνέδριο !

1η Μάη 1996 : Οι εργάτες όλου του κόσμου δέχονται ανελέητα πλήγματα. Μένουν χωρίς δουλειά κατά εκατομμύρια, πεινούν, μεταναστεύουν και γίνονται αντικείμενα ρατσισμού, σφάζονται στο βωμό αλλοτρίων συμφερόντων...

κλείνονται στο στρατόπεδο του Λαυρίου, φυλακίζονται στον Κορυδαλλό και στα κρατητήρια των φιλόξενων ελληνικών νησιών, πατάνε νάρκες ή ντουφεκίζονται από τους υπερασπιστές της σοσιαλιστικής έννομης τάξης στα σύνορα, πηδάνε απ'τον ψηλότερο όροφο της πράσινης ασφάλειας, ληστεύονται από μπάτσους... στο βωμό των εθνικών συμφερόντων του Μάαστριχτ και του πολυεθνικού κεφαλαίου του οποίου η προστασία κι η κάθε είδους εξυπηρέτηση είναι το κύριο μέλημα των σοσιαλιστών της Εκάλης...

Ελεύθερη (μέχρι να δικαστεί απ'το εφετείο) αφέθηκε τελικά η Τασία Βεζυρτζόγλου (μια από τα 504 άτομα που πιάστηκαν στις 18/11/95 στο Πολυτεχνείο), η οποία είχε καταδικαστεί πρωτόδικα σε φυλάκιση 40 μηνών, χωρίς ανασταλτική δύναμη της έφεσης. Η ελευθερία της κόστισε μόνο 150.000 δραχμές (που κατέβαλε σαν εγγύηση)...

Στις 23/5/96, ξαναέσκασε μύτη στο τριμελές πλημμελειοδικείο η αντεισαγγελέας **Μασούρα**. Πάλι σε δίκη για το Πολυτεχνείο. *Κι εμείς που περιμέναμε πως θα δήλωνε κώλυμα, να ξανακάτσει στην έδρα για την ίδια υπόθεση... Δε βαριέσαι, μήπως ζήτασαν οι συνήγοροι την εξαίρεσή της; Κι έτσι, συνεχίζονται οι δίκες για το Πολυτεχνείο, μ'άλλους να καταδικάζονται σε 4 κι άλλους σε 17 μήνες, ανάλογα με τους δικαστές που τους λαχαίνουν...*

ΝΙΓΗΡΙΑ

«Ευρωκεντρισμός»... Φαινόμενο ιδιαίτερα έντονο στη χώρα μας, όπου κανείς δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για τα όσα συμβαίνουν εκτός Βρυξελλών, Νέας Υόρκης, Γενεύης και Αθηνών.

Η Νιγηρία δεν βρίσκεται - δυστυχώς - ούτε στην Ευρώπη, ούτε στη Βόρεια Αμερική. Δεν βρίσκεται καν στη Μέση Ανατολή ή στα Βαλκάνια και δεν είχε την «τύχη» ν'ανήκει στις «πρώην ανατολικές» (που τώρα τελευταία μετακομίζουν όλο και πιο δυτικά) χώρες.

Η Νιγηρία βρίσκεται στη Δυτική Αφρική. Απ'τη στεριά συνορεύει με το Μπενίν (παλιά Νταχομέη), το Καμερούν, το Τσαντ και το Νίγηρα. Τα 853 χιλιόμετρα των ακτών της βρέχονται από τον Βόρειο Ατλαντικό.

Τον Ιούλιο του 1993, ο πληθυσμός της έφτανε τα 95 εκατομμύρια.. Με αυξητικό πληθυσμιακό ρυθμό 3.13%, σήμερα οι κάτοικοι της χώρας φτάνουν τα 100 εκατομμύρια. Η έκτασή της είναι 910.770 τετραγωνικά χιλιόμετρα και το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της ζει στην πρωτεύουσα, Αμπουτζά και στις μεγάλες πόλεις-λιμάνια, Λάγκος, Πορτ Χάρκουρτ, Καλαμπάρ, Γουάρι, Όννε, Σαπέλε...

Μέχρι το 1978, το 19% του πετρελαίου που εισαγόταν στις ΗΠΑ προερχόταν από τη Νιγηρία (το αντίστοιχο ποσοστό του σαουδαραβικού πετρελαίου δεν ξεπερνούσε το 10%).

Η αλλαγή της πετρελαϊκής (και της γενικότερης) πολιτικής των Αμερικανών - δημιουργία στρατηγικών πετρελαϊκών αποθεμάτων, άνοιγμα προς τις Αραβικές χώρες, καλυτέρευση των σχέσεων με τη Λατινική Αμερική, ανταγωνισμός με την δυτικοευρωπαϊκή και ιαπωνική βιομηχανία, περικοπή δαπανών, μείωση εισαγωγών κλπ. - είχε σαν αποτέλεσμα την κάθετη πτώση των νιγηριανών εξαγωγών που στηρίζονταν στο πετρέλαιο και στο φυσικό αέριο.

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια... Και η γκρίνια οδηγεί ή σε επανάσταση ή σε αιματηρή καταστολή της τελευταίας.

Η Νιγηρία - που απέκτησε την ανεξαρτησία της από την Αγγλία την 1 Οκτώβρη 1960 - χαρακτηρίζεται από τα δεινά που μαστίζουν όλες τις πρώην αποικιακές χώρες της Αφρικής : Φυλετικές διαμάχες (μεταξύ των Χάουσα και των Φουλάνι του βορρά, των Γιορούμπα της δύσης και των Ίμπο του νότου), θρησκευτικές διχόνοιες (μεταξύ των μουσουλμάνων - 50%, των χριστιανών - 40% και των ανιμιστών), πολυγλωσσία (επίσημη γλώσσα είναι τα αγγλικά, που μιλιούνται από μια μικρή ελίτ εμπόρων και δημοσίων υπαλλήλων, ενώ οι υπόλοιποι κάτοικοι της χώρας μιλούν χάουσα, φουλάνι, γιορούμπα, ίμπο κλπ), κακές σχέσεις με τις γειτονικές τους χώρες αφού τα σύνορα μεταξύ τους χαράζονται από τους αποικιοκράτες (η Νιγηρία διεκδικεί από το 1960 τη λίμνη Τσαντ), απανωτές επεμβάσεις των μεγάλων δυνάμεων και του ξένου κεφαλαίου στα εσωτερικά τους...

Γύρω στα 1980 ξεσπούν άγριες φυλετικές συγκρούσεις, αλλά και απανωτές απεργίες στις πετρελαιοπηγές, στα διυλιστήρια και στα ορυχεία (σιδήρου και ψευδαργύρου).

Η επανάσταση, όμως, είναι - λόγω των συνθηκών που αναφέραμε - καταδικασμένη.

Η προσπάθεια των πολιτικών (με την τροποποίηση - στις 9/2/1984 - του συντάγματος της 1/10/1979) να καλμάρουν την κατάσταση αποτυχαίνει, καθώς η εξαρτημένη οικονομία της χώρας πάει απ'το κακό στο χειρότερο.

Στις 27 Αυγούστου του 1987, ο στρατός αναλαμβάνει να «σώσει» τη χώρα. Ο στρατηγός Ιμπραήμ Μπαμπανγκίντα αυτοανακηρύσσεται πρόεδρος και πρωθυπουργός, φυλακίζει όσους αντιπάλους του δεν εκτελεί και επιβάλλει στη Νιγηρία ένα από τα πιο αιμοσταγή και τυραννικά καθεστώτα που έχει γνωρίσει ποτέ η ανθρωπότητα.

Είναι τέτοια η αγριότητα αυτού του καθεστώτος, που οι «πολι-

τισμένες» χώρες του «πρώτου κόσμου» αναγκάζονται - μετά από 6 χρόνια - να «δώσουν το πράσινο φως» για την ανατροπή του.

Ο Μπαμπανγκίντα, ωστόσο, εμφανίζεται αδίστακτος. Όταν τον Ιούνιο του 1993, βλέπει να χάνει τις εκλογές (τις πρώτες από το 1983)... τις ακυρώνει !

Οι «πολιτισμένες» χώρες, βλέποντας πως οι «δημοκρατικοί» δεν μπορούν να βάλουν τέρμα στη δικτατορία, καταφεύγουν και πάλι στο στρατό.

Τον Αύγουστο του 1993, ο Μπαμπανγκίντα (πιεζόμενος από το στρατό, δηλαδή απ'το στρατηγό Σανί Αμπάτσα) εγκαταλείπει την εξουσία κι αποσύρεται στην ορεινή περιοχή της Μίννα.

Ο Αμπάτσα, με τη σειρά του, εγκαθίσταται στο προεδρικό μέγαρο κι αρχίζει κι αυτός «να κάνει την προίκα του», εφαρμόζοντας κατά γράμμα την πολιτική του προκατόχου του, απολαμβάνοντας την ίδια μ'εκείνον προστασία των «πολιτισμένων» χωρών, δηλαδή των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του μεγάλου πολυεθνικού κεφαλαίου...

Η σύλληψη κάποιων Αναρχοσυνδικαλιστών εργαζομένων στη νιγηριανή επιχείρηση ηλεκτρισμού, στα τέλη του 1993 (βλ. προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού) **και η είδηση της δημιουργίας της ένωσης Αναρχικών φοιτητών επισύρουν - για κάποιο χρονικό διάστημα - την προσοχή του διεθνούς Αναρχικού κινήματος στην αφρικανική αυτή χώρα.**

Ύστερα τα πάντα ξεχνιούνται...

Μέχρι το Νοέμβρη του 1995, όταν το νιγηριανό στρατοκρατικό καθεστώς εκτελεί 9 πολιτικούς κρατούμενους, κατηγορούμενους για φόνους.

Η πρόσφατη αναζωπύρωση του 6χρονου εμφυλίου πολέμου στη Λιβερία, η συνεχιζόμενη αλληλοσφαγή των Χούτου και των Τούτσι στη Ρουάντα και στο Μπουρούντι, οι αγωνιώδεις προσπάθειες της Αιθιοπίας, της Νότιας Αφρικής, του Ζαΐρ κι όλων των αφρικανικών χωρών «να βρούν το δρόμο τους» δεν μας «συγκινούν» απλά. Είναι θέματα που χρειάζονται προσεκτικότερη εξέταση...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Το «ειδησεολόγιο» που ακολουθεί δεν καλύπτει, φυσικά, την ανάγκη ανάλυσης. Απλώς παραθέτει τα γεγονότα. Άλλωστε, ο χαρακτήρας του Αναρχικού είναι κύρια πληροφοριακός.
Κύρια πηγή της πληροφόρησής μας είναι ο ξένος τύπος και τα ειδησεογραφικά πρακτορεία, ιδιαίτερα το Παναφρικανικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

Μάης 1994
Τέσσερεις ηγέτες της φυλής των Ογκόνι βρίσκονται δολοφονημένοι στην ομώνυμη περιοχή Ογκόνιλανι της Νιγηρίας.

Οκτώβρης 1995
Σύμφωνα με ασαφείς πληροφορίες του CNN (στις 11/10), στη Νιγηρία «διεξάγονται μυστικές δίκες διαφωνούντων...»

Νοέμβρης 1995
Η διεθνής κοινή γνώμη «συγκινείται» από την είδηση της εκτέλεσης στην αγχόνη 9 Νιγηριανών (της φυλής Ογκόνι).
Οι 9 - ανάμεσά τους κι ο συγγραφέας Ken Saro-Wiwa, κρίθηκαν ένοχοι της δολοφονίας, το Μάη του 1994, τεσσάρων ηγετών της φυλής τους.
Οι 9 εκτελεσμένοι εθεωρούντο από τους πιο μαχητικούς υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Νιγηρία και ήταν γνωστοί αντίπαλοι του στρατιωτικού καθεστώτος, τόσο του Ιμπραήμ Μπαμπανγκίντα, όσο και του Σανί Αμπάτσα.
Μολονότι οι εκτελέσεις είναι θέμα ρουτίνας (όχι μόνο στην «απολίτιστη» Αφρική, αλλά και στις «πολιτισμένες» ΗΠΑ), το θέμα φτάνει στον ΟΗΕ που αποφασίζει την «επιβολή κυρώσεων» στη Νιγηρία.

3 Απρίλη 1996
Η προσκείμενη στην κυβέρνηση εφημερίδα «Daily Times» που εκδίδεται στο Λάγκος, χαιρετίζει την άφιξη της «ερευνητικής αποστολής του ΟΗΕ» στη Νιγηρία.
Πρόκειται για μια τετραμελή επιτροπή αξιωματούχων του ΟΗΕ, επιφορτισμένη με την έρευνα των συνθηκών της εκτέλεσης των 9, το Νοέμβρη του 1995, και με την έρευνα του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
Ακόμη, η αποστολή θα «εξετάσει τις προσπάθειες της νιγηριανής κυβέρνησης για την αποκατάσταση της δημοκρατίας».
Εκείνο που δεν λέει η εφημερίδα (το αναφέρει μόνο σε μια γραμμή στις μέσα σελίδες) είναι το ότι η «ερευνητική αποστολή» ορίστηκε απ'τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ, Μπούτρος Γκάλι <u>ύστερα από αίτηση της κυβέρνησης της Νιγηρίας.</u>

5 Απρίλη 1996
Η στρατιωτική κυβέρνηση ορίζει «επιτροπή αξιωματούχων» που θα διαπραγματευθεί με την Ένωση των Πανεπιστημιακών της Νιγηρίας την επαναλειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας που έχουν σταματήσει να λειτουργούν, ζητώντας απ'την κυβέρνηση να εφαρμόσει τις συμφωνίες στις οποίες είχαν καταλήξει οι εκπαιδευτικοί με την κυβέρνηση του Μπαμπανγκίντα το 1992. Οι συμφωνίες αυτές προέβλεπαν αυτονόμηση της διοίκησης των ΑΕΙ, ελευθερία της πανεπιστημιακής διδασκαλίας, αυξήσεις των μισθών των Νιγηριανών πανεπιστημιακών και μη- εκπαιδευτικών και τακτικό διάλογο με την κυβέρνηση. Παρ'όλες, όμως, τις προσπάθειες των πανεπιστημιακών, το Δεκέμβρη του 1995 η κυβέρνηση σταμάτησε κάθε διάλογο μαζί τους. Ο διορισμός της «επιτροπής αξιωματούχων» καταγγέλλεται από πολλούς σαν απλή κίνηση της κυβέρνησης για την παρεμπόδιση των εξαγγελμένων απεργιακών κινητοποιήσεων των φοιτητών.

6 Απρίλη 1996
Στην Αντίς Αμπέμπα, πρωτεύουσα της Αιθιοπίας αρχίζουν οι εργασίες της «Συνάντησης Αφρικανών Νομοθετών» με τη συμμετοχή εκπροσώπων από 30 αφρικανικά κράτη. Σκοπός της συνάντησης, η προώθηση του «πολυκομματικού δημοκρατικού μοντέλου διακυβέρνησης»... Διοργανωτές της συνάντησης είναι η Οικονομική Επιτροπή του ΟΗΕ για την Αφρική και το «Φόρουμ Αφρικανών Ηγετών», μια οργάνωση, με έδρα την πρωτεύουσα της Γκάνα, Άκκρα, που είχε ιδρυθεί με πρωτοβουλία του προέδρου της Νιγηρίας (επί καθεστώτος Μπαμπανγκίντα), στρατηγού Ολουσεγκούν Ομπασάντζο...
Λεπτομέρεια : Ο Ομπασάντζο βρίσκεται στη φυλακή από πέρυσι, καταδικασμένος σε κάθειρξη 15 ετών επειδή ηγήθηκε πραξικοπήματος που αποπειράθηκε να ανατρέψει τον Αμπάτσα.
Η ερευνητική αποστολή του ΟΗΕ στη Νιγηρία, μετά από 10 ολόκληρες μέρες, καταφέρνει να πάρει την άδεια να επισκεφθεί μερικούς απ'τους πολιτικούς κρατούμενους του νιγηριανού καθεστώτος. Την γραπτή άδεια παραδίδει ο υπουργός εξωτερικών της Νιγηρίας, Τομ Ικίμι, στον επικεφαλής της αποστολής, Ατσου-Κόφφι Αμέγκα (διπλωμάτη από το Τόγκο). Ανάμεσα στους κρατούμενους που θέλουν να δουν τα μέλη της αποστολής του ΟΗΕ είναι : ο Μοσούντ Αμπιόλα (νικητής των προεδρικών εκλογών του 1993, ένας από τους πιο πλούσιους ανθρώπους της Αφρικής και - σήμερα - προφυλακισμένος με την κατηγορία της έσχατης προδοσίας, επειδή ακριβώς... εξελέγη !), ο Γκάνι Φαουενχίμι (δικηγόρος κι ένθερμος υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των συμπατριωτών του), ο Ολουσεγκούν Ομπασάντζο κι ο αντιπρόεδρός του, αντιστράτηγος Μουσά Σεχού Για'αρντούα (που ενέχονται στην περσινή απόπειρα ανατροπής του Αμπάτσα).
Σύμφωνα με ανακοίνωση της αποστολής του ΟΗΕ (που βρίσκεται στη Νιγηρία από τις 28/3 και θα φύγει στις 12/4), τα μέλη της «θα εξετάσουν και την υπόθεση της δίκης των 9 Ογκόνι και της εκτέλεσής τους, το Νοέμβρη του 1995». Ακόμη θ' ασχοληθούν με τις «δυνατότητες του περάσματος της χώρας από τη στρατιωτική σε δημοκρατική διακυβέρνηση». Για τον σκοπό αυτόν θα έχουν συναντήσεις με στελέχη του αναπολιτευόμενου «Εθνικού Δημοκρατικού Συνασπισμού», της Ένωσης Νιγηριανών Δημοσιογράφων, με ορισμένους ξένους διπλωμάτες καθώς και με τις γυναίκες ορισμένων κρατουμένων.
Αξίζει να σημειωθεί ότι η αποστολή του ΟΗΕ έχει ήδη επισκεφτεί και έχει στο πρόγραμμά της να επισκεφτεί όλα σχεδόν τα ομόσπονδα κρατίδια που συναποτελούν τη Νιγηρία, εκτός από το Σοκότο (όπου βρίσκεται συγκεντρωμένος οι μουσουλμανικός πληθυσμός της χώρας)...
Ακόμη, πρέπει να πούμε ότι για την κατάσταση των «δημοκρατικών» δικαιωμάτων στη Νιγηρία έχει ενδιαφερθεί και η Βρετανική Κοινοπολιτεία, στην οποία

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ωστόσο η νιγηριανή κυβέρνηση απαγόρευσε την αποστολή ερευνητικής επιτροπής, αφού - σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις εκτελέσεις του Νοέμβρη '95 - η Κοινοπολιτεία έχει αναστείλει την ιδιότητα της Νιγηρίας ως μέλους της...

8 Απρίλη 1996

Σε κατάσταση συναγερμού τίθενται οι ναυτικές δυνάμεις της Νιγηρίας, καθώς το πλοίο Covinda - που έχει αποπλεύσει στις 24/1/96 από την Αυστραλία - κουβαλώντας επικίνδυνα απόβλητα της αυστραλιανής βιομηχανίας χαλκού, πλησιάζει στα χωρικά της ύδατα. Σε κατάσταση συναγερμού, για τον ίδιο λόγο, τίθενται και οι αρχές της γειτονικής Γκάνα.

Φυσικά, η «ευαισθησία» της νιγηριανής κυβέρνησης σ'ό,τι αφορά την οικολογία, δεν υπαγορεύεται από την αγάπη της για τους Νιγηριανούς. Παρά τη «διεθνή απομόνωση» που έχει επιβληθεί στη χώρα λόγω της αγριότητας του καθεστώτος της, η Νιγηρία, τις μέρες αυτές, φιλοξενεί στην Ότα, κοντά στο Λάγος, διαφρικανική συνδιάσκεψη για το περιβάλλον, στην οποία συμμετέχουν επιστήμονες και δημοσιογράφοι από πολλές αφρικανικές και μη- χώρες.

Μιλώντας σ'αυτή τη συνδιάσκεψη ο καθηγητής Αντίνα Ούγιο του πανεπιστημίου του Λάγος, με θέμα την «Κάλυψη των θεμάτων περιβάλλοντος και οικολογίας από τον τύπο», δεν παρέλειψε να αναφέρει την περίπτωση των νιγηριανών Daily Times και The Guardian. Η πρώτη, φιλοκυβερνητική εφημερίδα, στο διάστημα Γενάρη-Δεκέμβρη 1995, δημοσίευσε 16 άρθρα με περιβαλλοντικό θέμα στην πρώτη σελίδα, σε σχέση με τα 56 άρθρα που αφορούσαν την οικονομία και την πολιτική της χώρας. Η αντιπολιτευτική The Guardian δημοσίευσε μόνο δυο άρθρα οικολογικού περιεχομένου, σε σχέση με 116 άρθρα περιεχομένου πολιτικού, από τον Γενάρη του 1994 μέχρι τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, οπότε απαγορεύθηκε η έκδοσή της που επαναλήφθηκε τον Οκτώβρη του 1995, όπως είπε στη συνδιάσκεψη κι ο εκδότης της, Paul Okunola...

Εδώ, βέβαια, δεν μπορεί κανείς να μην παρατηρήσει ότι η ενασχόληση με την οικολογία, σε μια χώρα που οι πολίτες της φυλακίζονται, βασανίζονται κι εκτελούνται επειδή διαφωνούν με το τυραννικό καθεστώς της, αποτελεί πολυτέλεια, ως ένα σημείο ανεπίτρεπτη...

Το γεγονός της ανεπαρκούς έως μηδενικής κάλυψης των περιβαλλοντικών θεμάτων από το νιγηριανό τύπο και τα ΜΜΕ απασχόλησε κι αρκετούς άλλους ομιλητές στη συνδιάσκεψη της Ότα.

Η κυβέρνηση φοβούμενη πως η συνδιάσκεψη θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι αυτή ευθύνεται για το γεγονός, έσπευσε να στείλει τους δικούς της ομιλητές, σαν τον καθηγητή Μπεν Ακράτι του Νιγηριανού Ινστιτούτου Ωκεανογραφίας και Θαλασσίων Ερευνών, ο οποίος «τα έβαλε» με τους οικολόγους, λέγοντας : «...Προς το παρόν, έχουμε να κάνουμε με κάποιους μαραγκούς που γράφουν εκθέσεις για την κατασκευή της πυρηνικής βόμβας...».

Η <u>επιστημονική αλήθεια</u> της παραπάνω διαπίστωσης συμβαδίζει απόλυτα με το <u>κοινωνικό ψεύδος</u> της...

Όπως ήταν αναμενόμενο, τόσο ο Ben Akrati, όσο κι ο Goke Adegorore, διευθυντής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων της Νιγηρίας, κατάφεραν να μετατρέψουν τη συζήτηση σε προσωπική κόντρα τους με τους παριστάμενους δημοσιογράφους.

Η κυβέρνηση, ωστόσο, έπρεπε να δείξει ότι, αν ο νιγηριανός τύπος και τα ΜΜΕ της χώρας δεν ασχολούνται με το περιβάλλον, αυτό συμβαίνει επειδή η ίδια κάνει τα αδύνατα δυνατά για να το προστατεύσει... Απ'αυτή την άποψη, ο κατάπλους του αυστραλιανού σκουπιδιάρικου της «ήρθε γάντι»...

10 Απρίλη 1996

Ο Νιγηριανός δικτάτορας Σανί Αμπάτσα ζητάει τη βοήθεια του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ για τη βελτίωση της παραγωγής της χώρας του και κυρίως για την προμήθεια μέσων συντήρησης των παραγομένων τροφίμων.

Στο μεταξύ, η απεργία των Νιγηριανών πανεπιστημιακών μπαίνει σήμερα στη δεύτερη μέρα της, παραλύοντας κάθε δραστηριότητα στα 40 ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. *Σημειώνουμε ότι πολλοί Νιγηριανοί πανεπιστημιακοί κι εκπαιδευτικοί της μέσης και κατώτερης βαθμίδας ανήκουν σε αριστερές οργανώσεις (τροτσκιστικές), ενώ αρκετοί είναι εκείνοι που δεν κρύβουν τις Αναρχικές ιδέες τους.*

Με διαδηλώσεις υποδέχτηκαν χθες, στο Κοντροβερσίλ της Ογκόνιλαντ, χιλιάδες αντίπαλοι της χούντας του Αμπάτσα την αποστολή του ΟΗΕ που ερευνά τις συνθήκες της δίκης και της εκτέλεσης των 9 Ογκόνι, το Νοέμβρη του 1995. Διαδήλωση, όμως, οργάνωσαν και οπαδοί των 4 Ογκόνι που δολοφονήθηκαν - σύμφωνα με το στρατιωτικό καθεστώς - από τους 9, το Μάη του 1994. Ο επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ ζήτησε απ'τις δυο ομάδες των διαδηλωτών να ορίσουν εκπροσώπους για να συζητήσει μαζί τους. *«Ερωτηματικά» προκαλεί η στάση της Νιγηριανής αστυνομίας, η οποία - στην περίπτωση αυτή - δεν έκανε απολύτως τίποτε για να εμποδίσει τις διαδηλώσεις και τις - ευτυχώς περιορισμένης έκτασης - συγκρούσεις μεταξύ των αντιπάλων διαδηλωτών. Είναι φανερό πως η στρατιωτική κυβέρνηση θέλει πάση θυσία να πείσει τον ΟΗΕ και τη διεθνή κοινή γνώμη ότι η παραμονή της στην εξουσία είναι απαραίτητη για να μην οδηγηθεί η χώρα σε εμφύλιο πόλεμο.*

11 Απρίλη 1996

Σήμερα, η τετραμελής αποστολή του ΟΗΕ συναντήθηκε με τον Μοσούντ Αμπιόλα, τον πάμπλουτο νικητή των εκλογών του 1993 που κρατείται και αντιμετωπίζει την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Ο επικεφαλής της αποστολής δήλωσε ότι θα συναντηθεί και με άλλους πολιτικούς κρατούμενους.

12 Απρίλη 1996

«Τα προβλήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι περίπλοκα και τα πολιτικά προβλήματα είναι τραγικά», δήλωσε ο Άτσου Κόφφι, επικεφαλής της τετραμελούς ερευνητικής αποστολής του ΟΗΕ στη Νιγηρία, που τερμάτισε σήμερα την περιοδεία της στη χώρα αυτή. Ο Άτσου Κόφφι δήλωσε ότι οι εργασίες της αποστολής θα συνεχιστούν στην έδρα του ΟΗΕ, στη Νέα Υόρκη. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του, δυο θέματα απασχολούν το διεθνή οργανισμό : η εκτέλεση των 9 και το 3ετές πρόγραμμα της νιγηριανής →

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

κυβέρνησης για τη «μετάβαση της χώρας σε δημοκρατική διακυβέρνηση».

Η αποστολή του ΟΗΕ κατά την παραμονή της στη Νιγηρία (από τις 28 Μάρτη μέχρι τις 12 Απρίλη) συναντήθηκε με εκπροσώπους των ομάδων «Εκστρατεία για τη Δημοκρατία», «Δημοκρατικός Συνασπισμός», «Διεθνής Αμνηστεία», «Σχέδιο Συνταγματικών Δικαιωμάτων», «Επιτροπή για την Υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», καθώς και με στελέχη του «Κόμματος Εθνικής Συνείδησης», του οποίου ο αρχηγός, δικηγόρος Γκάνι Φαουεχίνμι, βρίσκεται στη φυλακή.

Ο επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ δήλωσε ότι η αποστολή επισκέφθηκε 4 κρατούμενους που συνελήφθησαν το Γενάρη του 1996 (ανάμεσά τους και τον Φαουεχίνμι), τον δικηγόρο Φέμι Φαλάνα, τον εκδότη του περιοδικού «Tell» που κρατείται από το Δεκέμβρη του 1995, τον Μοσούνι Αμπιόλα, τον στρατηγό Ολουσεγκούν Ομπασάντζο και τον αντιστράτηγο Μουσά Σεκού Γι'αρντούα (που προσπάθησαν ν'ανατρέψουν τον Αμπάτσα πέρυσι και έχουν καταδικαστεί μαζί με άλλους 38 αξιωματικούς των νιγηριανών ενόπλων δυνάμεων).

Σύμφωνα με τις δηλώσεις του επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ, ο Αμπιόλα είναι άρρωστος και χρειάζεται άμεση ιατρική περίθαλψη.

Φυσικά, ο Άτσου Κόφφι και τα υπόλοιπα τρία μέλη της ερευνητικής επιτροπής του ΟΗΕ δεν έβγαλαν «άχνα» για τα βασανιστήρια στα οποία έχουν υποβληθεί πολλοί απ'τους κρατούμενους στις φυλακές της νιγηριανής χούντας, απ'τους οποίους - βέβαια - δεν επισκέφθηκαν παρά «ολίγους και εκλεκτούς», δηλαδή εκείνους που οι αγώνες τους για τη «δημοκρατία» εξαντλήθηκαν στις προσπάθειές τους ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΧΑΛΙΦΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΧΑΛΙΦΗ...

Δεν είναι μόνο η αντίδρασή μας στον «ευρωκεντρισμό» που μας αναγκάζει, στα «διεθνή» αυτού του τεύχους, ν'ασχοληθούμε σχεδόν αποκλειστικά με τα όσα συμβαίνουν στη Νιγηρία.

Η από μακρού προβλεπόμενη όξυνση της κρίσης του πετρελαίου (που πριν μερικά χρόνια οδήγησε στον πόλεμο του Κόλπου) φαίνεται να φουντώνει, όπως φουντώνει και η διαμάχη των μεγάλων δυνάμεων (ΗΠΑ, Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και Κίνας και Ιαπωνίας) για το ποιά απ'όλες θα εξασφαλίσει το μεγαλύτερο μερίδιο ενέργειας για την ανάπτυξη της βιομηχανίας της.

Η σημασία της Νιγηρίας (αλλά και άλλων αφρικανικών χωρών) ως πετρελαιοπαραγωγού θα αποτελέσει στο εγγύς μέλλον (το φθινόπωρο συνέρχεται η σύνοδος του ΟΠΕΚ) έναν από τους καθοριστικούς παράγοντες των διεθνών εξελίξεων...

16 Απρίλη 1996

Ένα δισεκατομμύριο νάιρα (περίπου 3 δισεκατομμύρια δραχμές) θα κοστίσει η κατασκευή ναυπηγοεπισκευαστικής μονάδας στις εγκαταστάσεις της ημικρατικής (μολονότι πάνω από τα 2/3 του κεφαλαίου της ανήκουν σε Αμερικανικές κι Ευρωπαϊκές εταιρίες) Νίγκερντοκ, κοντά στο Λάγος. Η νέα μονάδα θα χρηματοδοτηθεί από την... Πολωνία (από την κρατικής ιδιοκτησίας Navimor) !

Όσοι διακρίνουν πίσω από τους Πολωνούς επενδυτές τους Γερμανούς, δεν κάνουν βέβαια λάθος...

Τα αμερικανικά πολεμικά Guam, Portland, Trenton, Conolly και Big Horn αναμένονται από στιγμή σε στιγμή στη Λιβερία, ενώ στην ίδια περιοχή σπεύδουν και χερσαίες κι αεροπορικές μονάδες των ΗΠΑ, προκειμένου να «βοηθήσουν στην απομάκρυνση 2.000 περίπου Αμερικανών κι Ευρωπαίων που βρίσκονται αποκλεισμένοι στην αμερικανική πρεσβεία στη Μονρόβια». *Σύμφωνα με τις πληροφορίες όλων των ειδησεογραφικών πρακτορείων, στην αμερικανική πρεσβεία της Μονρόβια έχουν καταφύγει περισσότεροι από 80.000 άνθρωποι. Οι 78.000 απ'αυτούς, δυστυχώς δεν έχουν αμερικανική ή ευρωπαϊκή υπηκοότητα... Ευτυχώς, όμως, είναι πολύ λίγοι σε σχέση με το* **ενάμισυ εκατομμύριο νεκρούς** *που έχει μέχρι στιγμής κοστίσει ο εμφύλιος πόλεμος της «πρώτης (από το 1847) δημοκρατίας της Αφρικής», ο οποίος έγινε γνωστός και στην Ελλάδα, στις 6 Απρίλη 1996, όταν - με την αναζωπύρωση των μαχών - κάποιοι Έλληνες ναυτικοί αποκλείστηκαν στο λιμάνι της Μονρόβια...*

Στο μεταξύ, οι δυνάμεις της ECOMOG (δηλαδή, της διαφρικανικής ειρηνευτικής δύναμης) στη Λιβερία φτάνουν τους 10.500 άνδρες. Απ' αυτούς, οι 8.500 είναι Νιγηριανοί.

Μιλώντας στο Λάγος, στις 15 Απρίλη, ο Νιγηριανός υπουργός εξωτερικών Τομ Ικίμι, είπε ότι η ECOMOG δεν διαθέτει την απαραίτητη δύναμη και τον αναγκαίο εξοπλισμό για να ελέγξει την κατάσταση στη Λιβερία και **κατηγόρησε τις ΗΠΑ για αδιαφορία**, επειδή δεν ενισχύουν την διαφρικανική ειρηνευτική δύναμη...

17 Απρίλη 1996

Αναχωρεί από την Αμπούτζα ο Μπασινέ Νιαγκ, απεσταλμένος του προέδρου της Σενεγάλης, Αμπντού Ντιούφ, μετά από συνομιλίες με τον δικτάτορα της Νιγηρίας, Σανί Αμπάτσα. Ο τελευταίος δηλώνει ότι ο Ντιούφ «προσφέρει σημαντική βοήθεια στο πρόγραμμα μετάβασης της Νιγηρίας σε δημοκρατικό καθεστώς». Δεν παραλείπει να τονίσει ότι «στη μετάβαση αυτή, σημαντικό ρόλο θα παίξουν οι πανεπιστημιακοί» (οι οποίοι ωστόσο συνεχίζουν κι εν-τείνουν τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις). Απαντώντας ο Νιαγκ, αναφέρεται στον παρόμοιο εκδημοκρατιστικό ρόλο των πανεπιστημιακών στις Αραβικές χώρες...

Η Agence Beninoise de Presse, δηλαδή το ειδησεογραφικό πρακτορείο του Μπενίν (παλιά Νταχομέη), μεταδίδει ότι ο υπουργός εξωτερικών του Μπενίν ανακοίνωσε ότι η χώρα του θα δεχτεί τους πρόσφυγες από τη Νιγηρία που έχουν μαζευτεί στα σύνορα και ζητούν εκεί άσυλο. Πρόκειται για χιλιάδες Ογκόνι που εγκαταλείπουν τη Νιγηρία ύστερα από τους εναντίον τους διωγμούς που κορυφώθηκαν το Νοέμβρη του 1995 με την εκτέλεση των 9. Πηγές του νιγηριανού υπουργείου εξωτερικών χαρακτήρισαν τους πρόσφυγες, «απλούς οικονομικούς μετανάστες»...

Η Σαουδαραβική κυβέρνηση ανακοινώνει ότι τελικά θα δεχτεί μόνο 4.000 από τους 17.000 Νιγηριανούς μουσουλμάνους που έχουν

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

εκφράσει την επιθυμία τους να επισκεφθούν τη Μέκκα. Η Σαουδική Αραβία επικαλείται λόγους υγείας (μολονότι οι σχετικές υπηρεσίες του ΟΗΕ δηλώνουν πως δεν υπάρχει κανείς φόβος διάδοσης ασθενειών), οι Νιγηριανοί μουσουλμάνοι, ωστόσο, πιστεύουν πως οι λόγοι είναι πολιτικοί. Κατ'άλλους, πρόκειται για την έκφραση της δυσαρέσκειας που προκαλεί στην σαουδαραβική κυβέρνηση η σύσφιγξη των σχέσεων Νιγηρίας - Λιβύης ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι με τον τρόπο αυτό η Σαουδική Αραβία θέλει να στρέψει τους Νιγηριανούς μουσουλμάνους εναντίον της ομοσπονδιακής κυβέρνησης η οποία επιμένει να παρεμβαίνει στα θέματα της θρησκευτικής ηγεσίας.

Ανακοινώνεται η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ των αεροπορικών εταιριών της Νιγηρίας και της Πολωνίας. Σημειώνουμε ότι οι συνομιλίες για την αεροπορική σύνδεση των δυο χωρών είχαν αρχίσει το 1984. Κατά την τελετή της υπογραφής, ο εκπρόσωπος της πολωνικής εταιρίας, Λιμπεράτσκι, λέει ότι «οι δυο χώρες έχουν κοινές απόψεις για τα διεθνή θέματα»...

Ο υποστράτηγος Φρεντ Τσιπζούκα, εκπρόσωπος του νιγηριανού υπουργείου άμυνας, μιλώντας σε συνέντευξη τύπου, ζητάει από τα κράτη της Δυτικής Αφρικής να δώσουν περισσότερες αρμοδιότητες στην διαφρικανική ειρηνευτική δύναμη στη Λιβερία και να την ενισχύσουν, ώστε να μπορέσει να επιβάλει την τάξη. Ο Τσιπζούκα απειλεί τους Λιβεριανούς, λέγοντας πως η υπομονή των ανδρών της ECOMOG «εξαντλείται»... Παράλληλα, ο υπουργός εξωτερικών της Νιγηρίας, Τομ Ικίμι, δηλώνει πως η χώρα του θα επανεξετάσει το ρόλο της στην ECOMOG. Από τους 10.500 άνδρες της ECOMOG, θυμίζουμε ότι οι 8.500 είναι Νιγηριανοί. Η Γκάνα και η Γουϊνέα συμμετέχουν στην ειρηνευτική δύναμη με 1.000 άνδρες η κάθε μια, ενώ η Μπουρκίνα Φάσο, η Γκάμπια και η Σιέρρα Λεόνε έχουν στείλει πολύ μικρότερες στρατιωτικές δυνάμεις για την ειρήνευση της Λιβερίας.

Επίσημα, ο εμφύλιος πόλεμος στη Λιβερία έχει αρχίσει στις 24 Δεκέμβρη του 1989.Κανείς δεν φαίνεται, πάντως, να ξέρει γιατί τοποθετείται τότε έναρξη αυτού του αιματηρότατου πολέμου, αφού ήδη από τα τέλη του 1988 εκατοντάδες άνθρωποι είχαν ήδη σκοτωθεί σε μάχες ανάμεσα στις διάφορες πολιτικές φατρίες που αγωνίζονταν να καταλάβουν την εξουσία. Το 1990 - μετά τη δολοφονία του Λιβεριανού προέδρου Σάμουελ Ντόε, στις 9 Σεπτέμβρη - η ECOWAS (Economic Community of the West African States = Οικονομική Κοινότητα των Κρατών της Δυτικής Αφρικής, που ιδρύθηκε στις 28 Μάη του 1975 κι όπου μετέχουν 16 κράτη, δηλαδή το Μπενίν, η Μπουρκίνα Φάσο, το Πράσινο Ακρωτήριο, η Ισημερινή Γουϊνέα, η Γκάμπια, η Γκάνα, η Γουϊνέα, η Γουϊνέα-Μπισάου, το Μάλι, η Μαυριτανία, ο Νίγηρ, η Νιγηρία, η Σενεγάλη, η Σιέρρα Λεόνε και το Τόγκο. Αρχικά συμμετείχε και η Λιβερία, της οποίας όμως η ιδιότητα μέλους έχει «παγώσει») αποφάσισε την αποστολή της ECOMOG, που έκτοτε παραμένει στη Λιβερία.

Ο Τομ Ικίμι δηλώνει, επίσης, ότι η Νιγηρία είναι έτοιμη να προσφέρει πολιτικό άσυλο στον αρχηγό των Λιβεριανών αντικυβερνητικών ανταρτών, Ρούζβελτ Τζόνσον, προκειμένου να επιτευχθεί η κατάπαυση του πυρός.

Σημειώνουμε ότι από το 1987, που άρχισε ο πόλεμος στη Λιβερία, μέχρι τον Αύγουστο του 1995 («Συμφωνία της Αμπούτζα»), είχαν υπογραφεί 13 συμφωνίες ειρήνης !

Την ίδια μέρα (17/4/96), φτάνει στη νιγηριανή πρωτεύουσα ο πρόεδρος του Μπενίν, Ματιέ Κερέκου.

18 Απρίλη 1996

Ο Νιγηριανός δικτάτορας, Σανί Αμπάτσα, υποδέχεται τον Κερέκου στην Αμπούτζα. Θέμα των συζητήσεών τους είναι το άνοιγμα των συνόρων ανάμεσα στο Μπενίν και τη Νιγηρία.

Στις 29 Φλεβάρη, το Μπενίν έκλεισε τα σύνορά του με τη Νιγηρία, επικαλούμενο τη διεξαγωγή των προεδρικών εκλογών του. Στις 4 Μάρτη, το Μπενίν ανακοίνωσε ότι τα σύνορα ξανανοίγουν. Η Νιγηρία, ωστόσο, δηλώνει ότι - από τη μεριά της - τα σύνορα θα παραμείνουν κλειστά για «λόγους ασφαλείας»... Όπως είπαμε και παραπάνω, στα σύνορα συνωστίζονται χιλιάδες Νιγηριανοί Ογκόνι που ζητούν καταφύγιο στο γειτονικό Μπενίν. Ο επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών της νιγηριανής χούντας, υπουργός πληροφοριών Γουώλτερ Οφοναγκόρο, δηλώνει ότι οι Ογκόνι δεν είναι παρά «οικονομικοί μετανάστες», δεν παραλείπει όμως να προσθέσει ότι «καταφεύγουν στο Μπενίν για να συνεχίσουν από εκεί τις επιθέσεις τους εναντίον της Νιγηρίας !».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

λα διεθνή... άλλα διεθνή... άλλα διεθ

Σ'όλο τον κόσμο, μέρες που είναι, όλοι όλο και κάτι ψάχνουν απεγνωσμένα.Άλλοι προπονητή (Ολυμπιακός), άλλοι την χαμένη τους αξιοπρέπεια και συνείδηση, άλλοι χρήματα (για να βρουν απλώς κάτι να φάνε τις περισσότερες φορές) και άλλοι... **εκτελεστή-δήμιο !**

Ναι. Δεν σας λέμε ψέμματα. Στην είδηση, που αλιεύσαμε από το Zimbabwe Inter-Africa News Agency, γίνεται εκτενής αναφορά στις απεγνωσμένες προσπάθειες της - κυριολεκτικά - φασιστοδημοκρατικής κυβέρνησης της **Ζιμπάμπουε** να βρει έναν εκτελεστή-δήμιο για τις υπηρεσίες των φυλακών της χώρας, μετά το θάνατο του επίσημου φονιά τους (ο οποίος εκτελούσε τα ανθρωπιστικά του καθήκοντα με περίσσιο «κουράγιο» και θράσος, από το 1982), το Μάρτη που μας πέρασε. Το θάνατο του δημίου επιβεβαίωσε, με ελαφρά καθυστέρηση, ο υπουργός δικαιοσύνης και κοινοβουλευτικών υποθέσεων, Έμερσον Μνανγκάγκουα, που προελήπτικά σημείωσε ότι τα πρακτικά για τις λεπτομέρειες του θανάτου του δεν θα έπρεπε να βγουν ποτέ στη δημοσιότητα... Επίσης, είπε ότι ο επίτροπος των φυλακών, τώρα, ψάχνει ένα νέο πρόσωπο γι τη δουλειά, αλλά, πρόσθεσε, η διαδικασία δεν είναι εύκολη. «Πρέπει να το κάνουμε διακριτικά γιατί η φύση της δουλειάς είναι τέτοια που το πρόσωπο δεν πρέπει να γίνει δημοσίως γνωστό», δήλωσε ο υπουργός, ενώ αξιωματούχος των φυλακών μίλησε κυνικά για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ο δήμιος : «Η δουλειά είναι πολύ τεχνική... Ο δήμιος δεν μπορεί να κάνει λάθος...». Χαρακτηριστικό είναι ότι στην εν λόγω χώρα υπάρχουν πάνω από 100 μελλοθάνατοι-φυλακισμένοι που περιμένουν από στιγμή σε στιγμή την εκτέλεσή τους. Απ'το 1988, πάντως, έχουν εκτελεστεί μόνο 2 άτομα (ο τελευταίος, φέτος το Φλεβάρη), λόγω κάποιων «συνταγματικών κωλυμάτων», χωρίς αυτό να σημαίνει τίποτε αφού η θανατική ποινή εξακολουθεί να ισχύει στη βασανισμένη χώρα...

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

19 Απρίλη 1996

Ο υπουργός τηλεπικοινωνιών, Τατζουντίν Ολανρεγουάτζου, ανακοινώνει περιορισμούς στη χρήση των τηλεφώνων από τις νιγηριανές ιδιωτικές επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών (!!!), κατηγορώντας τες για εκβιασμούς και τηλεφωνικές απειλές σε βάρος «ευυπόληπτων πολιτών»... Δηλώνει επίσης ότι θα γίνει έρευνα για φουσκωμένους λογαριασμούς. Το «κερασάκι», το κρατάει για το τέλος : Η Νιγηρία θα αποκτήσει σύστημα <u>καρτοτηλεφώνων</u>, που θα το εγκαταστήσει η εταιρία Nitel.

Η εφημερίδα του Λάγος «Daily Champion» ζητάει από τη νιγηριανή χούντα να αποσύρει τις δυνάμεις της από τη Λιβερία, χαρακτηρίζοντας «οικονομικά ασύμφορη» τη συμμετοχή της χώρας στην ECOMOG, αλλά και στην ECOWAS... Η Λιβερία, γράφει η εφημερίδα, «έχει καταντήσει ένας σκουπιδοντενεκές που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ολίγων... Η Νιγηρία θα πρέπει να επανεξετάσει τη στάση της».

Σύμφωνα με την τελευταία διετή έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οικονομική ανάπτυξη της Νιγηρίας συνεχίζει να παρουσιάζει θεαματική άνοδο, εξακολουθεί όμως να υστερεί έναντι εκείνης άλλων αφρικανικών χωρών... Το εξωτερικό χρέος της Νιγηρίας - σημειωτέον - ξεπερνάει τα 32 δισεκατομμύρια δολάρια, σύμφωνα με την ίδια τη νιγηριανή κυβέρνηση.

Με σκοπό «την ενίσχυση των μεταξύ τους οικονομικών σχέσεων και την ανάπτυξη πνεύματος καλής γειτονίας», το Μπενίν και η Νιγηρία αποφασίζουν ν'ανοίξουν ξανά τα σύνορά τους. Το ανακοινώνουν οι πρόεδροι Αμπάτσα και Κερέκου, μετά το πέρας των συνομιλιών τους (τέλειωσαν χθες). Ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός της Κοτονού (πρωτεύουσας του Μπενίν) μεταδίδει ότι «η Νιγηρία είχε κλείσει τα σύνορά της, επειδή ... 2 Νιγηριανοί τελωνειακοί είχαν στήσει επιχείρηση εξαπάτησης των ταξιδιωτών» !

Σύμφωνα με το Παναφρικανικό Πρακτορείο Ειδήσεων (PANA, που εδρεύει στο Ντακάρ της Σενεγάλης), οι δηλώσεις του επικεφαλής της τετραμελούς αποστολής του ΟΗΕ, διπλωμάτη και πρώην δικαστικού από το Τόγκο, Αμέγκα, στις οποίες τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Νιγηρία αποτελούν «σοβαρό πρόβλημα», δημιουργούν πρόβλημα στη νιγηριανή χούντα (που είχε η ίδια ζητήσει απ'τον Μπούτρος Γάλι την αποστολή), καθώς οι πολιτικοί της αντίπαλοι σπεύδουν να επωφεληθούν. Τελικά, ΟΗΕ και Νιγηρία σπεύδουν με τη σειρά τους ν'αποδώσουν το θέμα σε «παρεξήγηση» των δηλώσεων του γαλλόφωνου Αμέγκα απ'τους αγγλόφωνους Νιγηριανούς δημοσιογράφους...

20 Απρίλη 1996

Σάββατο και πραξικόπημα... Ο Ιμπραήμ Ντασούκι, 18ος σουλτάνος του Σοκότο (ενός απ'τα ομόσπονδα κρατίδια που αποτελούν τη Νιγηρία) εκθρονίζεται επειδή «δείχνει ασέβεια» στον δικτάτορα στρατηγό Σανί Αμπάτσα ! Ο 73χρονος σουλτάνος συλλαμβάνεται και εξορίζεται στο βόρειο κρατίδιο της Ταράμπα, στα σύνορα της Νιγηρίας με το Καμερούν. Μικρή (;) λεπτομέρεια : ο τίτλος του «σουλτάνου του Σοκότο» δεν είναι απλά «παραδοσιακός». Ο εκάστοτε σουλτάνος του Σοκότο θεωρείται ο θρησκευτικός αρχηγός των μουσουλμάνων της Νιγηρίας.

Στην πρωτεύουσα του Σοκότο απαγορεύεται η κυκλοφορία, ενώ στους δρόμους περιπολούν πάνοπλοι αστυνομικοί.

Όλα σχεδόν τα αφρικανικά ΜΜΕ, εφημερίδες και πρακτορεία χαρακτηρίζουν την ενέργεια αυτή του Αμπάτσα ως «άνευ προηγουμένου».

21 Απρίλη 1996

Αναγγέλλοντας την εκθρόνιση του Ντασούκι, ο συνταγματάρχης Γιακούμπου Μου'άζου, επίτροπος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης στο κρατίδιο, την απέδωσε στην «μη-συμμόρφωση» του σουλτάνου στις επιταγές του Αμπάτσα για την «πρόοδο του κρατιδίου και του έθνους», στις ενέργειές του που «θα οδηγούσαν τους ιθύνοντες του κρατιδίου στην αναρχία» (*πρωτότυπο! έ;)*, στις «συνεχείς μετακινήσεις του χωρίς την άδεια της κυβέρνησης», στην «πρόσκληση ξένων διπλωματών χωρίς την άδεια του Αμπάτσα», στην «άρνησή του να συμμετάσχει στις κυβερνητικές δαπάνες», καθώς και στο ότι «έβαζε τους ιερείς της θρησκείας του να προσεύχονται για την αποτυχία των σχεδίων της ομοσπονδιακής κυβέρνησης» !!! (*τώρα, πέστε μας εσείς, ποιό απ'τα δυο τελευταία ήταν το μεγαλύτερο αμάρτημα του σουλτάνου ;).*

Σύμφωνα με το PANA (το πρακτορείο της Σενεγάλης), εκτός των ανωτέρω, ο σουλτάνος ήταν υπεύθυνος και για την απόφαση της Σαουδικής Αραβίας να απαγορεύσει στους Νιγηριανούς μουσουλμάνους το προσκύνημα της Μέκκας, αφού προσπαθούσε να εκσυγχρονίσει το Ισλάμ και ασκούσε έντονη κριτική στους προκατόχους του στον σουλτανικό θρόνο, οι οποίοι κάθε τόσο έσπευδαν να χρηματοδοτούν με τεράστια ποσά τις ανά τον κόσμο μουσουλμανικές κοινότητες, *συνέχεια στην επόμενη σελίδα*

<u>λα διεθνή... άλλα διεθνή... άλλα διεθ</u>

Αν η είδηση της προηγούμενης σελίδας προκάλεσε στους αναγνώστες μας ρίγη αγανάκτησης εναντίον του «βάρβαρου» Ζιμπάμπουε, ας «καλμάρουν» διαβάζοντας τα παρακάτω :

3/5/1996, REUTER.- Ο τριπλός δολοφόνος Keith Williams, που κάποτε είχε δηλώσει πως «τρελλαινόταν να σκοτώνει», εκτελέστηκε νωρίς σήμερα το πρωί στις φυλακές του San Quentin, με ένεση θανατηφόρου ουσίας, όπως ανεκοίνωσε αξιωματούχος των φυλακών. Ο θάνατος του Williams επήλθε στις 3.08' το πρωί, 5 λεπτά μετά τη θανάσιμη ένεση, ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης της Καλιφόρνιας, Tip Kendel. Ο Williams εκτελέστηκε μόλις δυο ώρες μετά την απόρριψη της τελευταίας του έφεσης από το δικαστήριο, το οποίο αρνήθηκε να διατάξει την επανεξέτασή του από ψυχιάτρους, όπως είχε ζητήσει η υπεράσπισή του. Ο Harvey Levin, δημοσιογράφος του καναλιού KCBS του Λος Άντζελες, που παρέστη στην εκτέλεση ως «μάρτυς», είπε στο Reuter: «Ήταν σαν να [illegible] θέατρο... Τη [illegible] κουρτίνα, σαν αυλαία του show...».

Έξω από τη φυλακή, διαδήλωναν 150 περίπου άνθρωποι που ζητούσαν την κατάργηση της θανατικής ποινής, υπήρχαν ωστόσο και κάποιοι «αντιδιαδηλωτές» που ζητούσαν το «θάνατο των φονιάδων» !

439 ακόμη θανατοποινίτες βρίσκονται στις φυλακές της Καλιφόρνιας των ΗΠΑ, και περιμένουν με τη σειρά τους να εκτελεστούν....

Καημένο Ζιμπάμπουε, να μην έχεις κι εσύ ένα Reuter, σαν τις πολιτισμένες ΗΠΑ, να σε βγάζει ασπροπρόσωπο και να μην ντρέπεσαι όταν ζητάς μπόγια...

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

22 Απρίλη 1996

Νέος σουλτάνος του Σοκότο ορίζεται ο Αλχατζί Μοχάμεντ Μαξίντο.

23 Απρίλη 1996

Η νιγηριανή κυβέρνηση «παρακαλεί» τον πρώην δικτάτορα Ιμπραήμ Μπαμπανγκίντα (που ζει αυτοεξόριστος στην ορεινή περιοχή Μίννα) «να μην επιμείνει να επισκεφθεί για να υποβάλει τα σέβη του στον νέο σουλτάνο», καθώς «κάτι τέτοιο μπορεί να διασαλεύσει την τάξη...».

Ο Μπαμπανγκίντα είχε διορίσει τον Νιασούκι το Νοέμβρη του 1988 (εκδιώκοντας τον μέχρι τότε σουλτάνο Αμπουμπάκαρ), γεγονός που είχε προκαλέσει αιματηρές διαδηλώσεις στο Σοκότο.

Η εκθρόνιση του Νιασούκι ακολουθείται από ευρείες αλλαγές στο στράτευμα.

Σε τέσσερεις από τις πέντε μεραρχίες της χώρας τοποθετούνται νέοι διοικητές, πιστοί στον Αμπάτσα, ενώ στρατιωτικός διοικητής του Λάγος (της μεγαλύτερης πόλης της Νιγηρίας) αναλαμβάνει ο υποστράτηγος Πάτρικ Aziza, ο οποίος ήταν πρόεδρος του στρατοδικείου που καταδίκασε πέρισυ τους αποτυχόντες αναπραξικοπηματίες του Ολουσεγκούν Ομπασάντζο. Αλλαγές γίνονται και στις διοικήσεις πολλών άλλων «νευραλγικών» μονάδων (3η Θωρακισμένη Μεραρχία, Στρατιωτική Φρουρά της Αμπούτζα, κλπ).

Πολλοί από τους νέους διοικητές είναι μουσουλμάνοι...

Την ίδια μέρα, ο δικτάτορας Αμπάτσα απευθύνει... συμβουλές προς τους Νιγηριανούς δημοσιογράφους : «...Πρέπει να μεταβληθείτε σε παράγοντες της δημοκρατίας !!!».

Στην εκδήλωση - που έχει οργανωθεί από τη Νιγηριανή Ραδιοτηλεόραση - παρευρίσκονται και πολλοί δημοσιογράφοι από άλλες χώρες, αρκετοί απ'τους οποίους δεν κρύβουν τη δυσαρέσκειά τους.

Ο Αμπάτσα, ωστόσο, δεν ιδρώνει...

Ο Paul Ellison, εκπρόσωπος της αμερικάνικης εταιρίας πετρελαίου Giant, ανακοινώνει στις εγκαταστάσεις άντλησης, στην Κουά Ίμποε (στο νοτιοανατολικό ομόσπονδο κρατίδιο της Άκβα Ίμπομ), ότι μέχρι το τέλος του χρόνου η παραγωγή θα φτάσει από τις 498.000 στις 518.000 βαρέλια ανά μέρα, ενώ μέχρι το 2000 θα έχει ξεπεράσει τις 900.000 !

Περιττεύει, άραγε, να πούμε ότι οι Ίμπο, που κατοικούν στην περιοχή των πετρελαιοπηγών (όσοι επιμένουν να επιβιώνουν), είναι από τους φτωχότερους ανθρώπους του πλανήτη και ζουν σε συνθήκες κυριολεκτικά άθλιες, όχι μόνο λόγω της υποβάθμισης του περιβάλλοντος, αλλά και λόγω της σε βάρος τους εφαρμογής ενός από τα ειδεχθέστερα προγράμματα γενοκτονίας που έχουν εκπονήσει Αμερικανοί επιστήμονες και που εκτελούν Νιγηριανοί στρατιωτικοί.

Στο μεταξύ, η τιμή του βαρελιού πετρελαίου - που στις αρχές του χρόνου ήταν 16 δολάρια - έχει σκαρφαλώσει στα 20...

Φυσικά, τα έσοδα της κυβέρνησης διατίθενται με τον πιο κατάλληλο (για τη χούντα) τρόπο :

Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι όσοι Νιγηριανοί μουσουλμάνοι δεν μπόρεσαν τελικά να ταξιδέψουν στη Μέκκα (λόγω του εμπάργκο της Σαουδικής Αραβίας), θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους από το νιγηριανό δημόσιο. *Φυσικά, η ιστορία της Νιγηρίας δεν τελειώνει εδώ.*

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο τεύχος. Για την ώρα, περιοριζόμαστε να θυμήσουμε πως ο εκτελεσμένος συγγραφέας Κεν Σάρο Γουίγουα ήταν μέλος της νιγηριανής κυβέρνησης την εποχή του πολέμου της Μπιάφρα...

<u>ΚΥΠΡΟΣ</u> : Το 15% ξεπέρασε η αποχή σε ορισμένα εκλογικά τμήματα, ενώ το γενικό ποσοστό των λευκών και των ακύρων άγγιξε το 3,5%... Κατά τα λοιπά, τα αποτελέσματα των εκλογών της 26/5/96 δεν παρουσίασαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

<u>ΑΛΒΑΝΙΑ</u> : Τουλάχιστον εκεί οι εκλογές είχαν μεγαλύτερη πλάκα, αφού η αντιπολίτευση καταγγέλλει «βία και νοθεία», οργανώνει διαδηλώσεις και, γενικά, κινείται...

<u>ΤΟΥΡΚΙΑ</u> : Πώς να πάει μπροστά η γειτονική μας χώρα (η «γείτονα χώρα», που λέει κι ο Πάγκαλος), όταν παραπαίει ανάμεσα στην Τσιλέρ και στον Γιλμάζ; Νάταν τουλάχιστον ο Ερμπακάν στην εξουσία... Πάντως, κι οι δυο προηγούμενοι, αν και διαφωνούν σ'όλα τ'άλλα, συμφωνούν στο ότι εκείνοι που δεν πρέπει να σηκώνουν κεφάλι είναι οι εργαζόμενοι... και φυσικά δεν παρέλειψε να σκοτώσει τρεις απ'αυτούς την Πρωτομαγιά.

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΠΑ ΚΑΝΕΝΑ
ΘΕΟ ΑΦΕΝΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΠΑ ΚΑΝΕΝΑ
ΘΕΟ ΑΦΕΝΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΠΑ ΚΑΝΕΝΑ
ΘΕΟ ΑΦΕΝΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΠΑ ΚΑΝΕΝΑ
ΘΕΟ ΑΦΕΝΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ

ΠΕΜΠΤΗ 16/5 6.00μμ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ, ΛΕΩΦ 221, 222 ΑΠΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ολική άρνηση στράτευσης
γυναίκες και αντιμιλιταρισμός
αρνούμαι και τρελλαίνομαι

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/5, 5.00μμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

μειονότητες στη θράκη
τίνος δικαίωμα είναι τα 12 μίλια;
το υπόλοιπο κύπρος
εθνικισμός, μιλιταρισμός
και πόλεμος στη τουρκία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/5, 7.00μμ
ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΟΤΕ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, ΛΕΩΦ. Α13 ΑΠΟ ΖΗΝΩΝΟΣ, 1 ΣΤΑΣΗ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

απο την προσωπική στάση
στη συλλογική αντίσταση